

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **A. H.**
státní příslušnost Pákistánská islámská republika
zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
se sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2021 č. j. OAM-82/LE-VL12-VL16-2021, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

- III. Odměna advokáta Mgr. Ladislava Barty **se určuje** částkou 10 200 Kč, která mu bude vyplácena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 29. 7. 2021 č. j. OAM-82/LE-VL12-VL16-2021 žalované Ministerstvo vnitra ČR zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Toto rozhodnutí žalovaný odůvodnil prohlášením žalobce ze dne 28. 7. 2021, kterým vzal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, kterou nijak neodůvodnil a ve které zároveň požádal, aby mu pro toto řízení byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Jeho žádosti krajský soud usnesením ze dne 17. 8. 2021 vyhověl a zároveň ustanoveného právního zástupce vyzval, aby mj. doplnil žalobu o důvody, ve kterých žalobce spatřuje nezákonnost či nicotnost napadeného rozhodnutí. Na tuto výzvu reagoval právní zástupce žalobce podáním ze dne 24. 8. 2021, ve kterém namítal, že žalobce svou žádost o udělení mezinárodní ochrany nevzal ve skutečnosti zpět, neboť si obsahu a významu svého prohlášení nebyl vědom a jako cizinec bez znalosti českého jazyka a českého právního systému obsahu tohoto prohlášení nerozuměl. Právní zástupce žalobce proto navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 7. 2021 č. j. OAM-82/LE-VL12-VL16-2021 a obsahem připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty dne 13. 7. 2021. Dne 7. 7. 2021 vydala Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort oznámení o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění žalobce z území členských států Evropské unie podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a téhož dne vydal tentýž správní orgán cizinecké policie rozhodnutí o jeho zajištění podle § 124 odst. 1 písm. b) citovaného zákona. Následně dne 14. 7. 2021 vydal rozhodnutí o zajištění žalobce v zařízení po zajištění cizinců žalovaný podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

Dne 20. 7. 2021 vyhotovil žalovaný výzvu k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany adresovanou žalobci a opatřenou překladem do jazyka urdu. Na této výzvě je uveden vlastnoruční podpis žalobce potvrzující jednak předvolání a jednak poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu. Pod č. listu 26 byl do správního spisu zažurnalizován přípis podepsaný žalobcem, v němž uvedl své jméno a příjmení a text „chci ukončit azyl“ a pod tímto textem je uvedeno datum narození žalobce. Na téže listině dole následuje překlad tohoto přípisu do českého jazyka podepsaný tlumočnickem N. U.; tento tlumočnick byl ve správním řízení ustanoven Mgr. P. N., ředitelkou odboru azylové a migrační politiky žalovaného, k provádění tlumočnických úkonů pro jazyk urdu. Tentýž tlumočnick byl ustanoven pracovnící odboru azylové a migrační politiky žalovaného dne 29. 7. 2021 a téhož dne byl přítomen při seznámení žalobce s napadeným rozhodnutím žalovaného o zastavení řízení ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a následném převzetí tohoto rozhodnutí žalobcem s poučením o tom, že toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení.

6. Z obsahu správního spisu v daném případě vyplynulo, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany poté, kdy byl o této možnosti cizineckou policií poučen v souvislosti s jeho zajištěním za účelem správního vyhoštění. Správní řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany bylo tedy zahájeno doručením této žádosti žalovanému správnímu orgánu dne 13. 7. 2021. Dne 28. 7. 2021 doručil žalobce shora citovaný přípis, na němž uvedl „chci ukončit azyl“. Na tomto přípisu uvedl datum svého narození a vlastnoruční podpis; tento přípis byl následně přeložen ustanoveným tlumočnickem z jazyka urdu N. U. Na toto podání žalobce reagoval žalovaný vydáním napadeného rozhodnutí, jímž řízení ve věci žádosti žalobce o mezinárodní ochranu zastavil podle ust. § 25 písm. a) zákona o azylu. Podstatou podané žaloby proti tomuto rozhodnutí byla žalobní námitka, že žalobce si svého úkonu s ohledem na neznalost českého jazyka a českého právního řádu nemohl být vědom, obsahu tohoto prohlášení nerozuměl, stejně tak jako důsledkům s tímto úkonem spojeným. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 388/2004-70 ze dne 7. 9. 2005 poukazoval žalobce na to, že za takové situace nemůže být zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany posuzováno toliko na základě spisového materiálu, ale mají být brány v úvahu další okolnosti, za kterých mělo ke zpětvzetí žádosti dojít. K uvedenému krajský soud především poznamenává, že by v rámci přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí musely být prokázány takové okolnosti, které by vylučovaly právní účinky zpětvzetí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany spočívající v zastavení správního řízení ve věci této žádosti. Tyto okolnosti však v žalobě žádné konkretizovány nebyly; krajský soud proto v této věci nařídil ústní jednání, aby dal tak žalobci možnost se vyjádřit k okolnostem, za kterých přistoupil k vyhotovení přípisu, jímž svou žádost o mezinárodní ochranu vzal zpět. Této možnosti žalobce nevyužil, neboť přestože byl k ústnímu jednání krajského soudu řádně a včas předvolán, k jednání se nedostavil a svou neúčast ani neomluvil. Při ústním jednání pak ustanovený právní zástupce uvedl, že s žalobcem osobně jednal, avšak ten mu žádné konkrétní důvody, které ho vedly ke zpětvzetí žádosti, neuvedl. Ani z obsahu správního spisu ani v průběhu řízení před krajským soudem tedy nebyly prokázány okolnosti, že by žalobce učinil zpětvzetí své žádosti pod nátlakem, tedy že by jednal nesvobodně, byl uveden v omyl apod. Ani žalobní námitku, že si žalobce nebyl obsahu svého prohlášení vědom a že mu nerozuměl, nehodnotí krajský soud jako důvodnou. V tomto směru bylo totiž prokázáno, že žalobce

podepsal převzetí poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu, které dle vyjádření žalovaného převzal v příslušné jazykové mutaci. Toto poučení bylo rovněž doloženo do správního spisu a v něm se mj. výslovně uvádí, že žadatel o mezinárodní ochranu má právo vzít svou žádost v průběhu celého řízení zpět a že se tak příslušné řízení zastaví. Poučení také obsahuje informaci o možnosti zpětvzetí žaloby u příslušného krajského soudu i kasační stížnosti u Nejvyššího správního soudu.

7. Ze shora uvedeného krajský soud uzavírá, že napadeným rozhodnutím žalovaný nepochybil, když řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany na základě žalobcova zpětvzetí této žádosti zastavil podle ust. § 25 písm. a) zákona o azylu. Krajský soud proto žalobu žalobce podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
8. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).
9. Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za jeho zastupování v rozsahu tří úkonů právní služby po 3 100 Kč a tří režijních paušálů po 300 Kč, celkem tedy 10 200 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 3. února 2022

JUDr. Petr Indráček
samosoudce